

РЕШЕНИЕ

№ 229

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-2, в публично заседание на четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Маджев

при участието на секретаря Габриела М. Вladoва Боботилова като разгледа докладваното от Атанас Маджев Търговско дело № 20211100901366 по описа за 2021 година

Производството се води по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Същото е образувано по искова молба с вх. номер 8320 от 13.07.2021 г. подадена от СНЦ „М.“, Булстат *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. ***** срещу „Л.“, ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление : гр. София, р-н „Оборище“, ул. „*****“

Предявени са за съвместно разглеждане искове както следва :

1./ при квалификацията на чл. 95, ал. 1 ЗАПСП за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от общо 9 000,00 лв., представляваща обезщетение за претърпените вреди свързани с нарушения правата на композиторите и авторите, явяващи се членове на сродни дружество за управление на права – BMI, ASCAP и PRS, чиито интереси се представляват на територията на Р. България от сдружението-ищец, които нарушения са допуснати спрямо обектите по чл. 3, ал. 1 ЗАПСП /текста и музиката/ на всяка от шестте музикални произведения цитирани, като заглавия в ИМ с оглед осъществено озвучаване с тях на обект /бар „Singles“, намиращ се в гр. София, на ул. *****/ стопанисван от ответното дружество; и

2./ иск при квалификацията на чл. 95, ал. 1, т. 6 ЗАПСП за разгласяване решението по настоящия спор по предвидените за това начини и медии.

В исковата молба от Сдружението-ищец са изложени фактически твърдения, че на 24.07.2020 г. в гр. София, на ул. ***** в търговски обект – ресторант „Singles“, стопанисван от ответното търговско дружество, публично са изпълнени, чрез ползване на запис девет музикални произведения на автори на техните музика и текст, които са членове на организации за колективно управление на авторски права - BMI, ASCAP и PRS. Интересите на тези чуждестранни организации за колективно управление на права в пределите на Р. България на основание чл. 94с от ЗАПСП се представляват от ищеца. Последният е и легитимиран да отстъпва правата им за използване на музика на произведения на техни членове на територията на Р.България. От ищеца са конкретизирани и имената на деветте музикални произведения /песни/, с които се твърди, че е бил озвучен обекта в цитирания календарен ден , които са както следва :

„NO ONE KNOWS”, „LAST NITE”, „CLUB FOOT”, „RE-WIRED”, UPRISING”, „SUPERMASSIVE BLACK HOLE”, „HYSTERIA”, „FUCKIN’ IN THE BUSHES”, „CAN’T STOP”, назовани са също така и композиторите на музиката и авторите на текстовете им. Изтъкнато е и това, че към момента на осъществяването музикално озвучаване с цитираните песни ответното дружество не е разполагало с отстъпени нему права да използва сочените произведения, а именно договор, в който да са уговорени условия за ползване на произведенията. Предвид така допуснатите нарушения ищецът смята да е материално легитимиран да получи плащане от ответника на парично обезщетение от общо 9 000 лв. /по 500 лв. за накърняване правата на авторите на текста, респективно на музиката на всяко едно от петте музикални произведения/. Отделно от това с цел постигането на превенция СНЦ М. прави искане за публично анонсиране диспозитива на евентуалното позитивно решение по настоящото дело в два всекидневника и в часови пояс на телевизионна организация с национално покритие.

Ответната страна - „Л.“ ООД, чрез ангажирания си процесуален представител – адвокат Т. се възползва от правото си на писмен отговор по ИМ. С него се възразява, че предявените искове са недопустими, евентуално неоснователни. Сочи се, че в началото на м. март 2021 г. представляващият ответното дружество е отправил заявка до „М.“ за сключване на договор с оглед покриване нуждите на търговски обект - Бар „Singles“, който се стопанисва от „Л.“ ООД. Последвал отговор от ищеца, с който по имейл на „Л.“ ООД били изпратени проект на договор, приложение и проформа фактура, както и пояснения свързани с процедурата която следва да бъде извървяна за сключване на договора. На 15.06.2021 г. „М.“ изпратил отново имейл със същите книжа на ответника, като проявил разбиране за причините до този момент „Л.“ ООД да не предприеме стъпки за сключване на договор за отстъпване правото да ползва музиката в търговския си обект, а именно дълбоката криза заради пандемията. Впоследствие на 13.07.2021 г. „М.“ пристъпва към предявяване на исковете предмет на разглеждане по настоящото дело относно твърдени нарушения на авторски права извършени през м.юли 2020 г. Ответникът получил препис от ИМ на 08.09.2021 г., а на 06.10.2021 г. управителят на „Л.“ ООД изпраща на ищеца два екземпляра от подписан договор и приложението към него, а така също извършва плащането следващо се по договора, което възлиза в размер на сумата от 764,90 лв. На следващият ден „М.“ върнало до ответника фактура за успешно извършеното плащане по договора. Последвало и друго плащане от 08.10.2021 г., с което „Л.“ ООД покрило сумата по проформа фактура за 2020 г. в размер на 457,45 лв., като наред с това изпратил на „М.“ подписан екземпляр от договора за 2020 г. и приложението към него. Тези факти идвали да покажат, че понастоящем ответника не дължи на ищеца възнаграждения за ползване на права върху музикални произведения, нито за 2020 г., нито за 2021 г. Това правело предявените за разглеждане искове недопустими, поради липса на правен интерес. Ако съдът, счете че трябва да разгледа исковете по същество, то тогава се поддържа, че те са неоснователни по размер, защото годишната сума по договора за отстъпване на права е в порядъка на 500 – 1000 лв., което е далеч под търсеното по делото обезщетение в размер на 9 000 лв., което било очевидно непропорционално. Подобен размер на обезщетение не можело да бъде обусловен и от оборота на търговския обект инкасиран в деня на установяване на сочените нарушения на авторски права.

След като прецени събраните по делото доказателства, съобразно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 и ал. 3 от ГПК, във връзка с доводите на ищеца и възраженията на ответника, съдът намира за установено следното от фактическа страна:

В приложение процесуалното правило на чл. 146, ал. 1, т. 4 ГПК съдът е чел изрично определение, въз основа на което е приел за безспорни и ненуждаещи се от доказване

между страните в производството по делото, следните обстоятелства : че „Л.“ ООД стопанисва към датата – 24.07.2020 г. търговски обект – бар “SINGLES” разположен в гр. София, ул. *****.

По сведения, черпени от справка в публичния регистър на лицата, извършващи дейност по колективно управление на права по чл. 94г ЗАПСП, публикуван на интернет страницата на Министерството на културата, се установява, че СНЦ „М.“ фигурира в Раздел I. „Организации за колективно управление на права“. Видно от обявеното в регистъра и представено като писмено доказателство по делото Удостоверение № У-62/05.09.2014 г. СНЦ „М.“ е регистрирано като организация за колективно управление на авторски права за упражняване на дейност по колективно управление на права за следните начини за използване на обекти : възпроизвеждане на музикални произведения и на литературни произведения, свързани с музика /чл. 18, ал. 2, т. 1 ЗАПСП/; разпространение на записи, съдържащи такива произведения /чл. 18, ал. 2, т. 1 ЗАПСП/; публично изпълнение на такива произведения /чл. 18, ал. 2, т. 3 ЗАПСП/; излъчване на такива произведения по безжичен път /чл. 18, ал. 2, т. 4 ЗАПСП/; предаване и препредаване на такива произведения по кабел или друга електронна съобщителна мрежа /чл. 18, ал. 2, т. 5 ЗАПСП/; предлагане по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до такива произведения по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях /чл. 18, ал. 2, т. 10 ЗАПСП/; преработка на музикални произведения и синхронизирането им с други произведения /чл. 18, ал. 2, т. 8 ЗАПСП/; разпределяне на компенсационни възнаграждения, дължими на нейни членове за възпроизвеждане на произведения от физически лица за лично ползване /чл. 26, ал. 1, изр. първо, и ал. 8 ЗАПСП/, внос и износ в трети държави на екземпляри от произведението в търговско количество /чл. 18, ал. 2, т. 11 ЗАПСП/.

Съобразно приетото заключение по допуснатата във връзка с предмета на доказване по делото съдебно-техническа експертиза, и като съобрази това, че вещото лице е изградило изводите си при ползването на обективни данни и компетентното и всестранно тяхно проучване, то изцяло кредитира дадения отговор, че при извършените справки в международната база данни за идентификация на правоносители I.P.I. (Interested Parties Information) и W.I.D. (Works Information Database), носителите на авторските права върху упоменатите в исковата молба музикални произведения се идентифицират, както следва : относно музикално произведение със заглавие „NO ONE KNOWS“ композитори и автори на текста са ДЖОШ ОМ, НИК ЕС ОЛИВИЕРИ и МАРК УИЙЛЯМ ЛАНЕГАН; относно музикално произведение със заглавие “LAST NITE” композитор и автор на текста е ДЖУЛИАН КАЗАБЛАНКАС; относно музикално произведение със заглавие “CLUB FOOT” композитори и автори на текста са К.Л.К. и С.Л.П.; относно музикално произведение със заглавие “RE-WIRED” композитор и автор на текста е С.Л.П.; относно музикално произведение със заглавие „UPRISING” композитор и автор на текста е М.Д.Б.; относно музикално произведение със заглавие “SUPERMASSIVE BLACK HOLE” композитор и автор на текста е М.Д.Б.; относно музикално произведение със заглавие “HYSTERIA” композитори са М.Д.Б., Д.Д.Х. и К.Т.У., съответно автор на текста е М.Д.Б.; относно музикално произведение със заглавие “FUCKIN’ IN THE BUSHES” композитор и автор на текста е Н.Т.Г.; и относно музикално произведение със заглавие “CAN’T STOP” композитори и автори на текста са А.К., Д.Ф., М.П.Б. и Ч.Г.С.. По отношение организациите за колективно управление на права, които фигурират, като такива управляващи правата на цитираните автори на текст и композитори на музика отнасящи се до всяко от изброените музикални произведения от вещото лице е посочено, че идентификацията показва това да са американските дружества – ASCAP и BMR, както и английското дружество – PRS. От направена справка от вещото лице в

сайт поддържан от Министерство на културата на РБ са локализирани персонално сродните чуждестранни организации за колективно управление на права, с които СНЦ „М.“ има сключени договори за взаимно представителство, съответно по силата на които същото ги представлява на територията на Р. България. Сред тези чуждестранни ОКУИП попадат и американските дружества – ASCAP и BMI, както и английското дружество – PRS.

Видно от фискален бон издаден на 24.07.2020 г. се констатира, че в обект – Бар СИНГЪЛС, намиращ се в гр. София, ул. *****, стопанисван от ответното дружество – на 24.07.2020 г. е настъпило данъчно събитие – продажба на стока /2 артикула/ на обща стойност 8,50 лв.

Приложено е писмо изпратено от електронна поща horeca@musicautor.org до електронна поща singles.social.club.sofia@gmail.com във връзка с получена заявка за сключване на договор с МУЗИАКУТОР, като на законния представител на ответника – „Л.“ ООД са разяснени стъпките за сключване на договор за разрешаване използването на музикални произведения при публично изпълнение в заведения за хранене и развлечения, а така също са изпратени проект на договор, приложение 1 и проформа фактура.

Страните не спорят за това, че между тях е бил сключен договор за разрешаване използването на музикални произведения при публично изпълнение в заведения за хранене и развлечения относно Бар СИНГЪЛС, намиращ се в гр. София, ул. ***** стопанисван от ответното дружество, който договор регулира използването на музикални произведения от репертоара на ищеца за публично озвучаване на посочения търговски обект за периода от 01.03.2021 г. до 31.12.2021 г., съответно за този период ответникът е заплатил на възнаграждение за отстъпеното му ползване равно на сумата от 764,90 лв.

Съгласно приложено преводно нареждане за кредитен превод от 08.10.2021 г. „Л.“ ООД е превело по банкова сметка на СНЦ „М.“ сумата в размер от 457,45 лв. с вписано основание – проформа 33862. Тази сума е върната обратно на „Л.“ ООД с превод от 12.10.2021 г., като СНЦ „М.“ е отразил за основание на банковата операция, че се касае за получен превод без основание.

От ответника е ангажирана проформа фактура от 13.10.2020 г., в чието съдържание е посочено, че авторското възнаграждение за публично изпълнение в 1 обект съгласно договор за периода от 01.07.2020 г. до 31.12.2020 г. би възлизало на сума в размер от 457,45 лв.

В рамките на състоялото се съдебно дирене са събрани и гласни доказателства посредством проведени разпити на ангажирани от ищеца свидетели : П. и Д..

Разпитан, свидетелят П. заявява, че от около 13 години осъществява дейност като сътрудник при М., като в това си занимание осъществява посещения на търговски обекти на територията на Р. България с цел установяване на обстоятелството, дали в тези обекти звучи музика, съответно ако е така да се съобрази, дали конкретния обект е уредил ползването на авторските права върху песните съгласно изискванията на закона. Освен да чуе, дали обекта е озвучен свидетелят сочи, че прави и идентификация на чути на място песни. По повод разяснения му ангажимент към М. на 24.07.2020 г. свидетелят – П. направил посещение на бар „СИНГЪЛС“ разположен в гр. София на ул. Сан Стефано 22, като престоял там в периода от 23 до 23,30 часа. Описва, че барът е организиран с вътрешна и външна част, като има разположени множество маси и столове във външната търговска площ. В заведението имало разположени огромни тонколони, като те озвучавали, както вътрешната така и външната част. Песните които прозвучали в периода на престоя на свидетеля били на английски език. Свидателят извършил идентификация на чути песни, като използвал

добрите си познания на английски език както и музикалната си култура на познаване на съответните групи, но с оглед по-точна идентификация използвал и специално музикално приложение „ШАЗАМ“, което имал инсталирано на мобилния си телефон. Резултатът от идентификацията на съответната песен посредством „ШАЗАМ“ можел да бъде проверен веднага и чрез възпроизвеждане на клипа ѝ в платформата YOUTUBE, което свидетелят потвърждава, че е правил. Назовава поименно заглавията на песните, за които поддържа, че е чул в обекта по време на престоя му, а именно : „NO ONE KNOWS“, „LAST NITE“, „CLUB FOOT“, „RE-WIRED“, „UPRISING“, „SUPERMASSIVE BLACK HOLE“, „HYSTERIA“, „FUCKIN’ IN THE BUSHES“, „CAN’T STOP“. Потвърждава, че е изпращал имейли от резултатите, давани от мобилното приложение „Шазам“ до ръководителя на отдел „Публични изпълнения“ при ищеца. Когато проверката относно обстоятелствата, дали лицата притежаващи авторски права върху съответните локализираните песни се представляват на територията на Р. България от сдружението-ищец завърши с положителен извод се изготвяло уведомително писмо до дружеството стопанисващо обекта, където тези песни са били чути и се носи на място за връчване на надлежен представител с покана за уреждане на правата чрез сключване на договор за отстъпване ползването им в конкретния обект. Свидетелят П. сочи, че това е било сторено в началото на м.09.2020 г. и по отношение на дружеството стопанисващо бар „СИНГЪЛС“

Разпитан, свидетелят Д. заявява, че до скоро е ръководел отдела занимаващ се с лицензирани публични изпълнения създаден при ищеца, като една част от дейността му е свързана с лицензиране на заведения, хотели, магазини и други публични места, в които да се възпроизвеждат музикални произведения с притежавани от ищеца изключителни права, а друга част е свързана с организацията работата на наемани сътрудници, които извършват проверки в обекти влизайки в тях и установявайки репертоара от песни, с които се извършва озвучаването на съответния обект. За тази цел те ползват своя опит и музикални познания, както и специално музикално приложение на име „ШАЗАМ“, което технически разпознава музиката –песента с посочване на заглавие и изпълнител. Всички локализираните на място песни се препращат от сътрудника на служебния имейл на свидетеля, като с това се постигал едновременно контрол относно обстоятелството, дали проверката съвпада с периода на издаване на касовия бон вземан от сътрудника при извършване на посещението му в обекта, съответно контрол, дали тези произведения присъстват в базите данни и техните автори. Ако се констатира, че тези песни попадат в защитавания от ищеца репертоар се изготвя писмо до дружеството стопанисващо обекта, където са били локализираните от сътрудника с покана доброволно да сключи договор за отстъпване ползването на авторските права.

Други доказателства от значение за спорното материално право не са ангажирани от страните по делото.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Авторското право е сложно право, в съдържанието на което се включват множество отделни неимуществени и имуществени правомощия. Основно място сред последните заема изключителното право на автора да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица. Една от възможните форми на това правомощие е правото на публично изпълнение, представляващо възможността музикалното произведение да бъде изпълнявано на концерти, в заведения за хранене и забава, в хотели, магазини, други търговски обекти или изобщо на всякакви публично достъпни места по начин, даващ възможност за възприемането му от неограничен брой лица. Всяко използване на произведението от лице различно от автора, без за това да са

му отстъпени съответните права, съставлява нарушение на авторското право.

Защитата на авторското право възприета в чл. 95 ЗАПСП урежда т. нар. иск за обезщетение, чрез който носителят на защитено от ЗАПСП авторско или сродно право може да се защити срещу нарушение на правата му, ако от нарушението са произлезли вреди. Основателността на иска предполага нарушение на закриляни от специалния ЗАПСП права, каквото е налице във всички случаи, при които обектът на авторски и сродни права се използва без съгласието на техния притежател и без законът да допуска използването независимо от волята на последния. Предмет на иска по чл. 95, ал. 1 ЗАПСП е обезщетението, което нарушителят следва да заплати на носителя на правото, за да репарира негативните последици от нарушението. Съдържанието на обезщетението е определено в чл. 95, ал. 2 ЗАПСП, според който обезщетението включва всички вреди, пряка и непосредствена последица от нарушението. Видът на вредите имуществени или неимуществени, е от значение за размера на дължимото обезщетение с оглед правилото въведено с нормата на чл. 95, ал. 4 във вр. с, ал. 3 ЗАПСП, че съдът определя справедливо обезщетение, което трябва да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото, като взема предвид всички обстоятелства, свързани с нарушението, пропуснатите ползи и неимуществените вреди, както и реализираните от нарушителя приходи.

Предвид разпоредбата на чл. 95в., ал. 1 ЗАПСП право на иск по чл. 95, 95а и 95б от ЗАПСП освен носителите на съответното право и лицата, на които те са отстъпили изключително право за използване, имат и: 1. организациите за колективно управление на права и 2. професионалните защитни организации на правоносителите.

В настоящия случай, исковата молба е упражнена от СНЦ "М." като от справка в публичния регистър на лицата, извършващи дейност по колективно управление на права по чл. 94г ЗАПСП, публикуван на интернет страницата на Министерството на културата, и обявеното там Удостоверение № У-62/05.09.2014 г. става ясно, че ищецът е субект, регистриран като организация за колективно управление на авторски права съгласно чл. 94б ЗАПСП. От разпоредбата на чл. 94с ЗАПСП пряко следва, че в качеството си на организация за колективно управление на права ищецът има право да представлява своите членове, други организации за колективно управление на права, с които има сключени договори за взаимно представителство, и техните членове пред всички правораздавателни и административни органи при защитата на поверените му за колективно управление авторски права. В хипотезите, в които този закон предвижда предоставянето на съгласието на авторите да става само чрез организация за колективно управление на права, организацията, която управлява съответните права, действа и от името на автори, които не са нейни членове, като при това е длъжна да уреди отношенията си с тях по същия начин, както със своите членове, т.е. законодателно установен е особен режим на процесуална субституция от вида на процесуалната суброгация, при която организацията за колективно упражняване на права може да действа самостоятелно, като не е необходимо участие в процеса на лицата, които представлява по смисъла на чл. 25, ал. 3 от ГПК, като обаче носителите на правото на обезщетение са подчинени на силата на пресъдено нещо, която ще се формира в резултат на водения исков процес.

Във връзка с горното и от обсъдените при изложението от фактическа страна доказателства и в частност отговорите на вещото лице дадени в заключението по допуснатата СТЕ се установява, че между СНЦ "М." и чуждестранните организации за колективно управление на авторски права – ASCAP, BMI и PRS са налице сключени договори за взаимно представителство на правата на техните членове, които са действали към датата – 24.07.2020 г. Изводите на вещото лице се базират на направена справка в публичен регистър поддържан от Министерство на културата. На свои ред

ответното дружество не оспорва, нито опровергава с някакво насрещно доказване наличието на упоменатите договорни връзки между българската и чуждестранните организации за колективно управление на авторски права

На следващо място пак от приетото по делото експертно заключение по допуснатата съдебно-техническа експертиза, се констатира авторството на процесните музикални произведения, като то напълно кореспондира на упоменатите в исковата молба лица, сочени от ищеца като носители на нарушени авторски права, са редовно представлявани в настоящия процес от сдружението-ищец, разполагащо с необходимата процесуална легитимация да упражни защита на техните субективни материални неимуществени авторски права.

Обект на авторско право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквато и да е форма. В конкретния случай предмет на исковите претенции са твърдените от ищеца нарушения на литературни произведения (текст) и музикални произведения (мелодия), които съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 и 2 са закриляни. Цитираните в исковата молба девет броя песни. От заключението на съдебно-техническата експертиза еднозначно се разкриват лицата, които са носители на авторските права върху музиката и текста на споменатите в исковата молба девет песни, а именно : относно музикално произведение със заглавие „NO ONE KNOWS” композитори и автори на текста са ДЖОШ ОМ, НИК ЕС ОЛИВИЕРИ и МАРК УИЙЛЯМ ЛАНЕГАН; относно музикално произведение със заглавие “LAST NITE” композитор и автор на текста е ДЖУЛИАН КАЗАБЛАНКАС; относно музикално произведение със заглавие “CLUB FOOT” композитори и автори на текста са К.Л.К. и С.Л.П.; относно музикално произведение със заглавие “RE-WIRED” композитор и автор на текста е С.Л.П.; относно музикално произведение със заглавие „UPRISING” композитор и автор на текста е М.Д.Б.; относно музикално произведение със заглавие “SUPERMASSIVE BLACK HOLE” композитор и автор на текста е М.Д.Б.; относно музикално произведение със заглавие “HYSTERIA” композитори са М.Д.Б., Д.Д.Х. и К.Т.У., съответно автор на текста е М.Д.Б.; относно музикално произведение със заглавие “FUCKIN’ IN THE BUSHES” композитор и автор на текста е Н.Т.Г.; и относно музикално произведение със заглавие “CAN’T STOP” композитори и автори на текста са А.К., Д.Ф., М.П.Б. и Ч.Г.С.. Същевременно от приетото без да бъде оспорено заключение по допуснатата СТЕ с убедителност може да се възприеме и факта, че упоменатите носители на авторски права са преотстъпили имуществените си права, свързани с разпространението на създадените от тях музикални произведения, за управление на чуждестранните дружества за управление на права – американските ASCAP, BMI и английското PRS. На свой ред посочените чуждестранни организации за колективно управление на права са преотстъпили на ищеца изключителното право да дава необходимите разрешения за всички публични изпълнения на територията на Република България на музикални произведения, с текст или не, които представляват закриляни обекти по силата на разпоредбите на националното право, двустранни спогодби и многостранни международни конвенции, чиито предмет са правата на автора, които съществуват понастоящем или ще възникнат и станат обект на закрила през срока на действие на договора.

В чл. 18, ал. 2 от ЗАПСП законодателно са дефинирани начините, по които защитените произведения могат да бъдат използвани. Един от способите, които довеждат творбите до знанието на широк кръг лица, е формулираният в т. 3 - а именно : изпълнение на произведението.

За конкретния случай от ищеца се твърди, че нарушенията (публично изпълнение чрез използване на звукозапис и озвучаване) са реализирани на датата – 24.07.2020 г. в

обект – Бар „СИНГЪЛС“, разположен в гр. София, на ул. *****. Ответното дружество не оспорва това, че към тази дата, а и впоследствие, обектът, на чиято територия се твърди да са извършени сочените нарушения, се е използвал от него за осъществяване на търговска дейност, което обстоятелство се потвърждава и от представения по делото фискален бон издаден на 24.07.2020 г. От съдържанието на същият се констатира, че негов издател е дружеството - „Л.“ ООД, като същия възпроизвежда плащане на цена по отчетена сделка - продажбата на два броя артикула на стойност 8,50 лв. в обект Бар „СИНГЪЛС“, разположен в гр. София, на ул. *****.

Основна предпоставка за възникване правото на обезщетение по смисъла на чл. 95, ал. 1 ЗАПСП е ищецът да установи при условията на пълно и главно доказване, че ответното дружество е допуснало извършване нарушение на авторските права на създателите на текста и музиката на цитираните в исковата молба девет музикални произведения, като е позволило публичното им изпълнение, чрез озвучаване на стопанисвания от него обект на визираната дата – 24.07.2020 г., въпреки че не е разполагало с надлежно отстъпени му по силата на договор права да осъществява подобно ползване на същите.

По делото не е спорно, че стопанисваният от ответното дружество бар е имал музикално озвучаване, включително в деня на поддържаното в исковата молба неправомерно публично изпълнение на процесните музикални произведения. Относно факта, дали на поддържаната в исковата молба дата – 24.07.2020 г. в Бар „СИНГЪЛС“ в периода между 23 ч. и 23,45 ч. са публично възпроизведени музикалните произведения „NO ONE KNOWS“, „LAST NITE“, „CLUB FOOT“, „RE-WIRED“, „UPRISING“, „SUPERMASSIVE BLACK HOLE“, „HYSTERIA“, „FUCKIN’ IN THE BUSHES“, „CAN’T STOP“ съдът анализирайки събраните по делото доказателства намира, че е реализирано достатъчно по своя обем и надеждност доказване. За разкриване на тези факти основно значение имат показанията на свидетелите П. и Д., като първия непосредствено ги е възприел, а втория е осъществил контрол върху действията на първия свързани с посещението му на 24.07.2020 г. в търговски обект - Бар „СИНГЪЛС“, разположен в гр. София, на ул. *****. Идентифицирането на обсъжданите музикални произведения се установява да е извършено по няколко независими един от друг способа, чиито резултати взаимно се потвърждават. Най-напред разпознаването се е констатира да е извършено по слухови възприятия от свидетеля П., за когото се установява, че е непосредствен посетител в търговския обект по време на самото възпроизвеждане на песните. Наред с това идентификацията е била извършена и посредством използваното от този свидетел в обекта мобилното приложение „Shazam“, като при констатирането на дадения от приложението резултат за музикално произведение, П. го е препращал по имейл до свидетеля Д.. Последният на свои ред лично или чрез други служители на ищеца, е осъществявал повторна проверка на резултата. От цялостния анализ на обсъждания кръг доказателства категорично следва, че в анализирания случай в късните часове на 24.07.2022 г. в бар „СИНГЪЛС“ функциониращ в гр. София са били възпроизведени чрез озвучителна система, именно визираните в исковата молба девет музикални произведения пред аудитория от клиенти на заведението. Няма проведено насрещно доказване от ответника, чрез което да се внесе разколебаване в достоверността на така събраните гласни доказателства, предвид което същите следва да се кредитират от съда.

За да осуети ангажирането на гражданската му отговорност за допуснато нарушение на авторски права, тогава когато ответникът е допуснал възпроизвеждане в негов обект на определен кръг от музикални произведения, то същия трябва да установи наличие на основание да използва в рамките на осъществяваната от него търговска дейност съответния вид авторски права. Такова основание съставлява сключен договор по смисъла на чл. 36 и сл. ЗАПСП, по силата на който авторът, или организацията за

колективно управление на права /в случая ищеца/ е отстъпва на ползвател изключителното или неизключителното право да използва създаденото от него произведение при определени условия и срещу възнаграждение. Макар ответното дружество да се позовава, че към 08.10.2021 г. е осъществило плащане на лицензионно възнаграждение за ползване на авторски права през 2020 г. управлявани от сдружението – ищец, съдът намира, че това плащане не е последица от валидно сключен договор по смисъла на чл. 36 и сл. ЗАПСП, съответно то не може да създаде договорно право за „Л.“ ООД с обратно действие за ползване на авторски права свързани с публично изпълнение на музикалните произведения прозвучали в търговския му обект на 24.07.2020 г. За да е налице валидно учредено правоотношение за отстъпване ползването на създадено от конкретен автор произведение е нужно да се докаже, че между автора/организацията за колективно управление на права представляваща автора в пределите на Р. България /в случая с авторите на музиката и текста на деветте песни - М./ и ползвателя е постигнато съгласие за встъпване в правоотношение с подобен предмет, в т.ч. с оглед отправената от ищеца към ответника оферта от 08.03.2021 г. да е било осъществено и първо плащане на част от възнаграждението за ползване на права за публично изпълнение на музикални произведения. Нито един от посочените факти не е реализиран, доколкото няма постигнато съгласие за обвързване с правоотношение, което да покрива времево 2020 г., в т.ч. датата – 24.07.2020 г., за когато ищеца претендира от ответното дружество да са били извършени нарушения на авторски права подлежащи на закрила, нито има извършено плащане преди 24.07.2020 г., което да доведе до влизане в сила на договора. Стореното от ответника плащане в размер на сумата от 457,45 лв. датиращо от 12.10.2021 г. е лишено от основание, тъй като не почива на валидно учредена и действаща договорна връзка, която да го обуславя, като задължение на „Л.“ ООД. Потвърждение за това е незабавното връщане на сумата, което М. е предприел след като е констатирал получаването ѝ по своя сметка. Тук е мястото да се отбележи, че издадената от М. проформа фактура от 13.10.2020 г. играе ролята единствено на търговска оферта, която е била актуална към момента на отправянето ѝ до адресата-евентуален ползвател на предлаганата услуга. Същата не може да служи, като основание за плащане особено почти година след нейното изпращане. Без съмнение всяка оферта за сключване на търговска сделка има определен срок на действие, като в случая ищецът – М. с подаването на исковата молба на 13.07.2021 г. следва да се възприеме, че е оттеглил търговската си оферта инкорпорирана в издадената от него проформа фактура от 13.10.2020 г., а последица от това е преустановяване възможността за адресата на тази оферта да я приеме. Следователно осъщественото на 12.10.2021 г. от „Л.“ ООД плащане на сумата в размер от 457,45 лв. в полза на ищеца не може да се разглежда, като акт на приемане на валидно отправена му търговска оферта и обвързване с договор за отстъпване право на ползване за минал период от време. Генералният извод от всичко казано е, че към датата – 24.07.2020 г. „Л.“ ООД не доказва да е носител на права на ползвател за публично възпроизвеждане на музикални произведения от репертоара поддържан от М., съгласно сключен договор, в т.ч. и на права върху деветте музикални произведения озвучили търговският му обект в късните часове на посочената дата. Това пък означава, че с факта на реализираното публично възпроизвеждане на датата - 24.07.2020 г. на музикалните произведения „NO ONE KNOWS“, „LAST NITE“, „CLUB FOOT“, „RE-WIRED“, „UPRISING“, „SUPERMASSIVE BLACK HOLE“, „HYSTERIA“, „FUCKIN’ IN THE BUSHES“, „CAN’T STOP“ в бар „СИНГЪЛС“ е осъществен съставът на нарушение спрямо чужди авторски права, които се притежават от авторите на текста и композиторите на музиката на цитираните девет песни.

Налице и следващият елемент на фактическия състав на гражданската отговорност

на ответното дружество, а именно – установява се наличието на вреди, настъпили в резултат на допуснатото нарушение на авторските права. Вредата се свързва с всяка неблагоприятна последица, която търпят правата и интересите на увредените лица от неизпълненото спрямо тях задължение. Материалните (имуществени) вреди се тези които засягат имуществените права на увредените лица. Те биха могли да се изразят в едно намаляване на настоящото имуществено състояние на увредения (той обеднява с нещо, търпи загуба); Имуществената вреда може да се заключава и в това, че макар да са съществували всички изгледи за това, се пропуска увеличаване на имуществото (т. нар. пропуснати ползи).

Налице е и последният елемент на сложния фактически състав – наличие на причинна връзка между правонарушението и понесените вреди. Обстоятелството, че не е поискано, респ. получено разрешение от страна на авторите на песните, респ. от техния представител, обосновава извода за причинна връзка между нарушението на авторските права и вредоносния резултат.

Вредата, като пряка и непосредствена последица от използването на назованите в исковата молба музикални произведения, без наличието на дължимото по закон съгласие, обективизирано в договор за използване, се изразява в неполучаването на лицензионното възнаграждение. Не е налице нормативно установено тарифиране, което да задава критерии за определяне на възнаграждение при констатирано нарушение свързано с еднократно възпроизвеждане на определено музикално произведение. Именно такъв е разглеждания случай, доколкото доказателствата по делото показват допускането на нарушения свързани с еднократно излъчване на девет песни в бар, стопанисван от ответника. Единственият възможен подход при доказана основателност на исковете е размерът на дължимите обезщетенията да бъдат определени от съда по реда и при условията на чл. 95а, ал. 1, т. 1 от ЗАПСП, където е предвидено, че когато искът е установен по своето основание, но няма достатъчно данни за неговия размер, то обезщетението се присъжда в границите между петстотин до сто хиляди лева, конкретният размер се определя по преценка на съда при отчитане условията на чл. 94, ал. 3 и 4 от ЗАПСП. На база на последната разпоредба, като взе предвид заложените в нея критерии за преценка на всички обстоятелства, свързани с нарушението, пропуснатите ползи и неимуществените вреди, приходите, реализирани от нарушителя вследствие на нарушението, справедливостта, на обезщетението, това, че то трябва да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото, настоящият съдебен състав намира, че за нарушените права върху музиката и текста отнасящи се до всяка една от възпроизведените без разрешение за ползване песни обезщетението следва да се определи в минималния размер на сумата от по 500 лв., която е определена като долна граница на възможното репарирание на вредите от допуснатото засягане на авторските права върху текста на всяко от музикалните произведения, за които се установява да имат текст, както и по 500 лв. за авторските права на композиторите върху музиката.

Позоваването на ответника, че този ред на определяне на следващото се парично възмездяване не дава реална оценка на вредата, а напротив води до прекомерна репарация на същата, тъй като евентуалното възнаграждение при сключен лицензионен договор, което би било платимо щяло да възлиза на месечен размер по-нисък от 500 лв. съдът намира, че би било с правно значение за спора само ако ответника е провел успешно доказване на факта, какво би било възнаграждението при сключване на лицензионен договор за отстъпването на засегнатите авторски права върху деветте музикални произведения. Подобно доказване обаче отсъства, което прави невъзможна преценката по възражението за по-нисък размер.

Така в обобщение предявените за разглеждане по делото осъдителни искове се явява

доказани, както в своето основание, така и до пълния им заявен размер, предвид което следва да се уважат изцяло.

Предвид уважаване на предявените за разглеждане при квалификацията на чл. 95, ал. 1 ЗАПСП осъдителни искиове за присъждане на парични обезщетения, то за основателно следва да се приеме и формулираното искане по реда на чл. 95б, ал. 1, т. 6 ЗАПСП, а именно да се постанови разгласяване за сметка на ответника на диспозитива на решението в два всекидневника и телевизионна организация с национално покритие.

По отговорността за разноски:

С оглед изхода на спора разноски се следват единствено на ищеца. СНЦ „М.“ поддържа, че сторените от него в производството разноски, чието репарирание трябва да получи от насрещната страна възлизат на сумата в размер от общо 1 300 лв., която е разпределена в следните пера : 440,00 лв. – заплатена държавна такса; 500,00 лв. – възнаграждение за вещо лице по допусната съдебно-техническа експертизи, и 360,00 лв. – възнаграждение за процесуално представителство от юрисконсулт. Проверката за извършването на тези разноски потвърждава факта на плащането на държавната такса и възнагражденията за вещо лице. Относно размерът на търсеното възнаграждение за юрисконсулт, съдът намира, че същият кореспондира на установените правила за определяне на този вид разход по смисъла на чл. 78, ал. 8 ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и приетата от МС Наредба за правната помощ, като с оглед фактичестката и правна сложност на спора определя възнаграждение за процесуално представителство от юрисконсулт в претендирания размер от 360 лв. Така общия размер на подлежащите на присъждане в полза на ищеца разноски е равен на сумата от 1 300 лв., до която стойност следва да се ангажира отговорността на ответника. Последният с оглед неблагоприятният за него изход от спора няма основание да получи присъждане на разноски сторени от него за защитата му в процеса.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „***** сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на ДЖОШ ОМ, НИК ЕС ОЛИВИЕРИ и МАРК УИЙЛЯМ ЛАНЕГАН върху текста на песента „NO ONE KNOWS“ осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „***** сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на ДЖОШ ОМ, НИК ЕС ОЛИВИЕРИ и МАРК УИЙЛЯМ ЛАНЕГАН върху музиката на песента „NO ONE KNOWS“ осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „***** сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на ДЖУЛИАН КАЗАБЛАНКАС върху текста на песента “LAST NITE” осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „***** сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на ДЖУЛИАН КАЗАБЛАНКАС върху музиката на песента “LAST NITE” осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „***** сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на К.Л.К. и С.Л.П. върху текста на песента “CLUB FOOT” осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „***** сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на К.Л.К. и С.Л.П. върху музиката на песента “CLUB FOOT” осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „***** сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на С.Л.П. върху текста на песента “RE-WIRED” осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „***** сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на С.Л.П. върху музиката на песента “RE-WIRED” осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и

адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „*****“ сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на М.Д.Б. върху текста на песента „UPRISING“ осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „*****“ сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на М.Д.Б. върху музиката на песента „UPRISING“ осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „*****“ сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на М.Д.Б. върху текста на песента „SUPERMASSIVE BLACK HOLE“ осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „*****“ сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на М.Д.Б. върху музиката на песента „SUPERMASSIVE BLACK HOLE“ осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „*****“ сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на М.Д.Б. върху текста на песента „HYSTERIA“ осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „*****“ сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на М.Д.Б., Д.Д.Х. и К.Т.У. върху музиката на песента „HYSTERIA“ осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „*****“ сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди,

настъпили в резултат от нарушението на авторските права на Н.Т.Г. върху текста на песента "FUCKIN' IN THE BUSHES" осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „***** сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на Н.Т.Г. върху музиката на песента "FUCKIN' IN THE BUSHES" осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „***** сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на А.К., Д.Ф., М.П.Б. и Ч.Г.С. върху текста на песента "CAN'T STOP" осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „***** сумата в размер от 500,00 лв., съставляваща полагащо се обезщетение за претърпени имуществените вреди, настъпили в резултат от нарушението на авторските права на А.К., Д.Ф., М.П.Б. и Ч.Г.С. върху музиката на песента "CAN'T STOP" осъществено посредством озвучаване в обект, стопанисван от ответника – бар „СИНГЪЛС“, находящ се в гр. София, ул. ***** – на датата – 24.07.2020 г.

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 95б, ал. 1, т. 6 ЗАПСП разгласяване за сметка на ответника – „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** – на диспозитива на настоящото решение в два всекидневника – вестник „Телеграф“ и вестник „Сега“, както и по телевизионен канал „БНТ 2“ излъчван от Българска национална телевизия в часовия диапазон между 16:00 и 18:30 часа.

ОСЪЖДА „Л.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н „Оборище“, ул. ***** да заплати на СНЦ „М.“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, ул. „***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **сумата в размер от 1 300,00 лв.** – представляваща съдебни разноски направени по повод проведеното исково производство пред настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____